

Een opmerkelijk dreiggedrag van *Lacerta lepida pater* Lataste

Ingezonden september 1973.

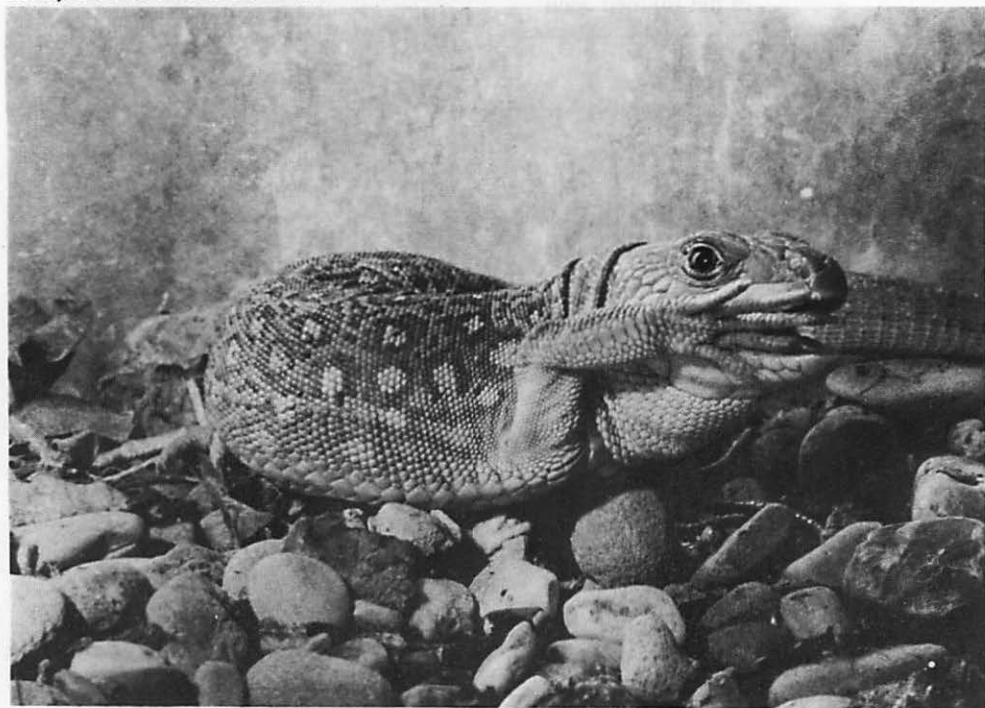
Sinds ongeveer een jaar houd ik een mannelijk exemplaar van *Lacerta lepida pater* (Lataste). Het dier werd in augustus 1972 gevangen op de Tizi 'n Tichka (Marokko, nabij Marrakesj), niet ver van het hoogste punt van de pas. Het is een jong dier met een kop-romplengte van ongeveer 15 cm.

In zijn terrarium (65 bij 35 bij 35 cm, ingericht met stenen) is hij altijd vrij schuw en kruipt weg zodra er mensen in de buurt

komen. Wil men hem grijpen dan zal hij eerst vluchten, maar wanneer dit niet mogelijk is valt hij aan, na eerst even met opengesperde bek gedreigd te hebben. Hij springt dan en bijt kort toe, om meteen weer los te laten en weg te hollen.

Onlangs werd het dier even in een quarantainebakje gezet, daar zijn terrarium moest worden gereinigd. Daar toonde hij een voor mij nieuw dreiggedrag. Wanneer ik met de hand het glas van dit bakje,

Fig. 1. *Lacerta lepida pater* tijdens het gooien met steentjes. Foto: Van Meeuwen.

waarin hij nergens kon wegkruipen, naderde dreigde hij eerst weer en begon vervolgens steentjes naar voren te werpen door krabbelende bewegingen te maken. Dit gebeurde steeds met de poot die het dichtst bij de 'aanvaller' was. Kwam ik dan toch met de hand dichterbij, dan volgde de beet en het weglopen. Om te bijten sprong de hagedis zelfs ongeveer 10 cm omhoog.

Het gooien met steentjes is een dreiggedrag waarover ik mij geen eerdere publicaties herinner. Mogelijk hebben andere lezers vergelijkbare ervaringen of ander commentaar.

SUMMARY

A male specimen of *Lacerta lepida pater* (L a t a s t e) from Tizi 'n Tichka (near Marrakesj, Morocco), kept in a terrarium, displayed a form of threatening behaviour worth mentioning. The lizard, for a short time placed in a small terrarium where it could neither flee nor hide, would first threaten the author upon his approach with an opened mouth, and then by throwing small stones into his direction, by means of scratching movements with one of the forelegs (photo). Finally it would bite, just to run away afterwards.

Boekbespreking

M. S. Hoogmoed: 'Notes on the herpetofauna of Surinam IV. The lizards and amphisbaenians of Surinam'.

Deze publikatie is een proefschrift waar de heer M. S. Hoogmoed, conservator van de afdeling Reptielen en Amfibieën van het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie te Leiden, op 17 december 1973 op promoveerde. Het verscheen bij uitgeverij Dr. W. Junk b.v., Den Haag. Het omvat 419 pagina's, 81 figuren, 42 foto's en 30 tabellen. Prijs / 100,—.

Dit is het vierde deel van H o o g m o e d's artikelenreeks over de herpetofauna van Suriname, waarvan in 1969 de eerste drie delen werden gepubliceerd. In deze reeks is het eerste werk over reptielen, en wel over de onderorden Sauria en Amphisbaenia van de orde der Squamata, die behalve de behandelde onderorden ook nog die der Serpentes omvat. Het is pas sinds enige jaren dat de Amphisbaenia door een aantal auteurs als aparte onderorde van de overige hagedissen (in ruimere zin) worden behandeld.

In een algemeen gedeelte wordt min of

meer uitvoerig aandacht besteed aan een aantal aspecten, die in vergelijkbare studies maar al te dikwijls nauwelijks of niet aan bod komen. De geschiedenis van de studie van de Surinaamse hagedissen wordt behandeld zodat men een overzicht heeft van wie er over dit onderwerp hebben gepubliceerd, en wanneer. De eerste publikatie waarin ook hagedissen figureren is van 1695. Voor systematici, maar ook voor de meer geïnteresseerde amateur, is de opsomming van verzamelaars, met bijzonderheden over de personen en hun verblijven, van groot belang. Met deze opsomming wordt een